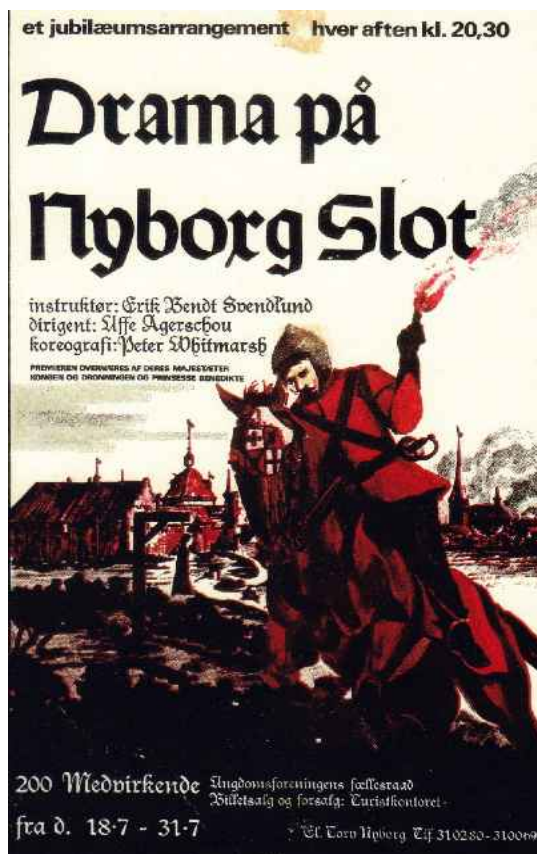

NYBORG VOLDSPILS HISTORIE ÅR FOR ÅR

Redaktion: Kaj og Tove Bonde

(Eventuelle tilføjelser eller ændringer kan sendes til: bonde.kato@mail.dk)

1971

”DRAMA PÅ NYBORG SLOT” DANEHOFSPIL FORAN SLOTTET FORFATTER ERIK BENT SVENDLUND MUSIK: UFFE AGERSCHOU

Instruktør: Erik Bent Svendlund

Dirigent: Uffe Agerschou

Koreografi: Peter Whitmarsh

Repetitør: Lisbeth Nielsen

Danserepetitør: Helga Köhler- Johansen

Scenografi: Georg Nielsen

HANDLING:

Det sidste danehofspil til dato blev opført foran Nordens ældste verdslige bygning i 1971. Byen og slottet fejrede jubilæum. Slottet blev 800 hundrede år og byen 700. Nyborgs bystyre med borgmester Børge Jensen i spidsen satsede på noget ekstraordinært.

Den mangeårige instruktør, Svendlund, fik til opgave at skrive selve stykket og spillenes dirigent Uffe Agerschou – i øvrigt også dirigent i Tivoli- skulle komponere musikken. Instruktøren gennemtrævede gulnede ark og Palle Laurings levende historiebeskrivelser. Det vanskelige var i virkeligheden at plukke ud fra byens spændende og dramatiske historie, men efterhånden snævrede stoffet sig ind til først og fremmest at handle om svenskernes besættelse af Nyborg og de deraf følgende voldsomme begivenheder for byens borgere – bl.a. slotsbranden. Man kunne også opleve en hængning (Gitte Lundemann)- Arne Lundemann kom i den forbindelse med følgende replik:” Erik, hvad skal du have for at pille lidt ved teknikken, så hun bliver hængende?”. Man så et katolsk bryllup, jagtscener, kongen, marsken, drosten, gejstlige, borgere og bønder. Men til slagscenerne mellem danske og svenske soldater havde man alt for få mænd. Hvad skulle man stille op? Det var jo soldater man manglede, så hvorfor ikke spørge på kasernen i Odense. Soldaterne var ikke særlig villige til at tage til Nyborg hver aften for at lade sig slagte som ”jävla svenskar”. Men instruktøren medbragte ganske snedigt otte lækre dansepiger i can-can-kostumer, som snoede sig i en fyrig dans foran soldaterne. Herefter var der ingen problemer med at få dem til at melde sig. De fik fægteundervisning på kasernen og blev fragtet frem og tilbage hver aften i en bus. Når der var pause i prøverne, var det ikke altid, de unge mennesker var på plads, når instruktøren igen kaldte til samling. Bramfri som han var råbte han i megafonen: ”Se så at få lettet røven!” Det hjalp kun lidt, men lidt efter lidt dukkede de op fra alle verdenshjørner - parvis, og mange med hinanden i hånden, andre travlt beskæftiget med at rette på uniformen eller kjolerne. Nogle af dem blussende røde i hovederne, og alle var sultne, for de havde endnu ikke ”haft tid” til at spise. Sådan beretter Svendlund i sin glimrende bog ”Lykkelig voldtaget gennem 25 år”.

Svendlund fortæller: En speciel rolle i ”Drama på slottet” spillede Arne Lundemann, der jo er et legebarn af de helt store, så det var jo nok ikke tilfældigt, at han havde fået Narrens rolle, der rummede megen alvor og underfundighed, hvilket Arne til fulde forstod at honorere.

Det blev en pragtfuld forestilling, men ved generalprøven så det ikke godt ud. Intet fungerede tilfredsstillende, timingen var håbløs. Det var også et kæmpe maskineri, der skulle fungere; med lynhurtige omklædninger i kælderen under slottet, hvor man stod og sang ind i mikrofoner, medens man fulgte dirigentens taktslag på et lille fjernsyn. Kaos!!

Personligt har jeg (Kaj Bonde)hørt skideballe af kortere eller længere varighed i mine mere end tyve år i voldspillene, men denne aften strakte ”ballen” sig over ca.

et kvarter, og aldrig har jeg hørt så mange kraftudtryk, eder og forbandelser – alle fik på puklen!

Byen havde ofret en masse penge på denne forestilling! Kongen og dronningen og en masse prominente skulle komme næste dag! Nyborgs ære stod på spil! Klokken var nu hen ad 11 – og da lød de berømte ord:” Og så tager vi hele lortet en gang til! Tag jer sammen for satan!” Derefter slog instruktøren fuldstændig om og skamroste alt og alle. Det gav mod og selvtillid, og tingene begyndte at fungere. Da klokken var ca. 2 om natten var vi færdige med anden gennemspilning, men nu vidste vi, at vi kunne stykket og at tingene hang sammen. Næste dag fik vi en flot og dejlig premiere – men pyha!

Svendlund skriver i sin bog, at kong Frederik dirigerede ouverturen, men det passer nu ikke, jeg sad selv i orkesteret og spillede bratsch den sommer. Det var sikkert meningen, at han skulle have gjort det, men kongen viste allerede her svaghedstegn rent helbredsmæssigt og døde i januar 1972. I pausen var han på Danehofkroen og fik overrakt et partitur og en forgyldt dirigentstok. Dronning Ingrid betroede i pausen instruktøren, at forestillingen oversteg, hvad hun havde turdet forvente af amatører. En af disse var for resten ærkebiskop Rune Willadsen, der spillede en betydningsfuld rolle, om end den ikke var ordrig. Han sad hele tiden og bladrede i sine papirer med megen iver og et lunt smil om munden. Svendlund bad regissøren om at se efter, om det var rolleheftet, han studerede så ivrigt, for nu måtte han da snart have lært de par replikker. Regissøren vendte tilbage og sagde med et stort smil:” Det er sgu` ikke rollen, Erik. Det er Hudibras!! Nyborg Voldspil havde atter ydet en bemærkelsesværdig kraftpræstation, og det store spørgsmål er, om der mon nogensinde kommer et danehofspil foran vores gamle slot igen!? Man kan jo håbe!

ROLLELISTE:

Kongen af Danmark	Aage Markvardsen
Lensmanden Niels	Viggo Hofdal
Inger, hans datter	Bodil Richardt
Anna, hans datter	Ruth S. Andersen
Narren	Arne Lundemann
Narrens page	Claus Jacobsen
Greven	Jørgen Refsborg
Marsken	Svend Falkenberg
Drosten	C. Johs. Kiilerich
Ærkebiskoppen	Rune Willadsen
Mor Sigbrit	Helfi Kiilerich
Dyveke	Helle Christensen
Præsten	Richard Jensen
Høvedsmanden	Axel Nielsen
Ridefogden	Raimon Doltrup

**Peter Fredløs
Heine
Karina
Bødlen
Rakkerknægten
Dronningen
Kommandanten
General Stenbock
Kaptajn Adolfson**

**Arne holm
Gitte Lundemann
Mona Hammershøj
Jens Christensen
Frank Nielsen
Susanne Ginge
Helmer Hansen
Frants Gjedsted-Jensen
Hans Guldborg**

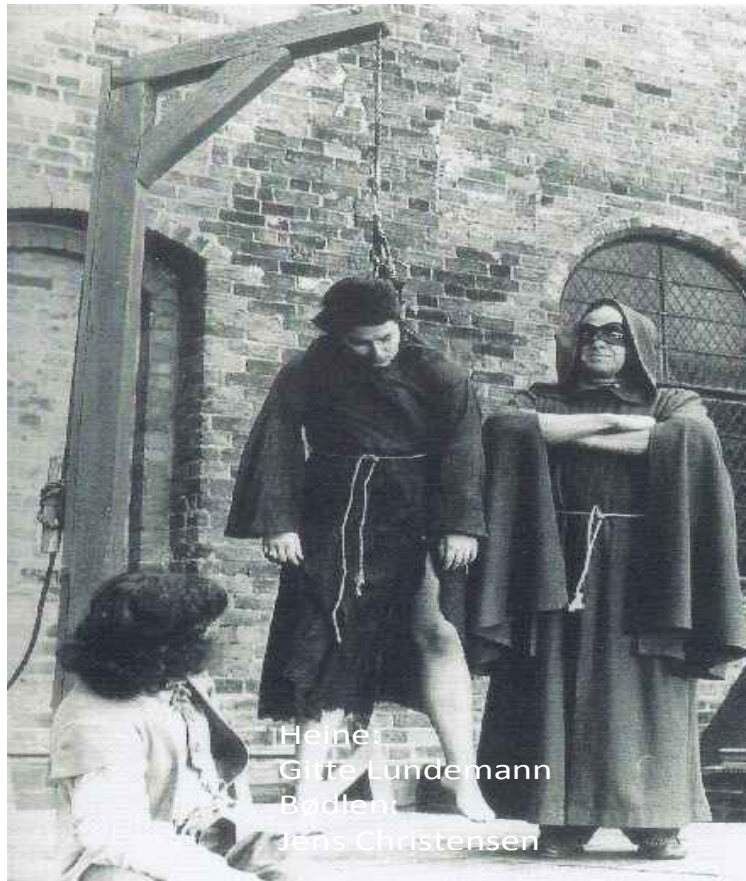
**Desuden: 1.adelsmand: Leo Nicolaisen/2. adelsmand: Hermann Riisom/Adjudanten: Henning Hansen/Svensk officer: Ole Hende/1.vagt: Chr. Mønsted Laursen/ 2. vagt: Niels Wrøbel/ 1. mand: Karl Eriksen/ 2. mand: Leif Jensen/ 3. mand: Svend Andersen/ 4. mand: Esben Hansen/ 5. mand: Carl Mikkelsen/ 1. kvinde: Vera Knudsen/ 2. kvinde: Birthe Thorshauge/ 3. kvinde: Anna Jensen/ 4. kvinde: Oda Skytte Petersen/ 5. kvinde: Lotte Rasmussen/ 6. kvinde: Mary Rasmussen/ En page: Peter Hansen/ 1. gæst: Kurt Johansen/ 2. gæst: Aksel Nielsen/ 3. gæst: Leif Jensen/ Bette Niels: Erling Andersen/ Adelsmænd: Ejnar Johnsen og Thorshauge/
Dansekaptajn: Gitte Lundemann/**

Dansere:

Birthe Andersen, Käthe Filbert, Gitte Harboesgård Jensen, Susanne Skøtt Jensen, Gyrithe Juul, Lene P. Jørgensen, Birthe Hedegård Mønsted, Hanne Olsen, Marianne Snoer, Marianne Stokholm, John Eriksen, Per Hansen, Niels Erik Johannesen, Knud Walther Knudsen, Gunnar Larsen, Preben Lundgreen, Torben Olsen.

Komponist og dirigent i 1971 var Uffe Agerschou

Heine:
Gilfe Lundemann
Bødler:
Jens Christensen

"Peter Fredløs" : Arne Holm

**Inger, datter af lensmanden Niels:
Bodil Richard**

Ridefogden: Raimon Doltrup

1971

Høvedsmanden: Aksel Nielsen / Kommandanten: Helmer Hansen / Greven: Jørgen Refsborg Marsken: Svend Falkenberg / Kongen af Danmark: Aage Markvardsen / Lensmandens datter: Bodil Richard / 1971
Lensmanden: Viggo Hofdahl / Mor Sigbrit: Helfi Kiilerich / Dyrkeke: Helle Christensen

Narrens page: Claus Jacobsen   Narren: Arne Lundemann

1971

